

[Justitsministeren.]

indgående vi har diskuteret dette punkt under forhandlingerne i markedsudvalget sidste efterår.

Der findes dernæst i betænkningen en udtalelse, der også tangerer 1959-loven, idet der står:

„Den af mindretallet foreslåede skærpelse vil i alle tilfælde også efter 1970 have virkning for udlændinges erhvervelse af sommerhus eller sommerhusgrund til eget brug.“

Denne fremstilling er ikke korrekt, thi enten man har skærpelsen eller ej, vil loven af 1959 kunne hindre udlændinges erhvervelse af sommerhuse eller sommerhusgrunde. Derfor har der ingen tvivl været.

I fortsættelse heraf siger mindretallet, at det erkender, at det er tvivlsomt, hvorvidt bestemmelsen efter 1970 kan anvendes over for udlændinges køb af landbrugsejendomme, såfremt Danmark bliver medlem af EEC. Den tvivl deler regeringen ikke. Der er efter vort skøn ingen tvivl om, at 1959-loven efter 1970 ikke kan opretholdes over for landbrugsejendomme, og det er sandsynligt, at direktiver fra fællesmarkedets organer forinden den tid, hvis Danmark er medlem, også gør loven illusorisk, og der rejser sig jo så over for mindretallet, som skriver dette, spørgsmålet: hvad vil man da? Vil man derefter have givet op i dette spørgsmål, eller hvad tænker man sig?

Jeg skal ikke knytte kommentarer til den del af betænkningen, der omfatter tilbudspligten, ud over nogle ganske få. Jeg har haft lejlighed til i Aktuelt at kommentere den, og jeg var naturligvis ustyrlig glad, da jeg konstaterede, at det ærede medlem hr. Jacob Sørensen havde læst min kritik. Det ærede medlem hæftede sig ved ordet „væsentlig“, og som han selv sagde, det er meget uvæsentligt; det er jeg ganske enig i. Jeg vil gerne understrege over for det ærede medlem, at der er ingen mulighed for, at vi kan føre realitetsforhandlinger om denne tilbudspligt, før man har ryddet de værste misforståelser af vejen. Vi kan ikke optræde som medhjælpere.

Det ærede medlem hr. Niels Ravn gjorde et par bemærkninger specielt vedrørende forkøbsretten. Jeg nævner det i denne forbindelse, idet det ærede medlem kom ind på problemet om, hvorledes stillingen er,

hvor der er tale om at udøve forkøbsretten, men hvor ejendommen omfatter løsøre og inventar. Det er klart, at forkøbsretten omfatter tilbehør til ejendommen, og dette begreb, tilbehør, vil på samme måde som efter den gældende regel i statshusmandslovens § 8 bliver fortolket vidt. Det har vi understreget ved ændringsforslag nr. 5 til den nye § 8 d, og jeg føjer til, at i de sjældne tilfælde, der omfatter løsøre, der falder uden for tilbehørsbegrebet, åbner ændringsforslaget sælgeren mulighed for at træde tilbage.

Det ærede medlem hr. Mose Hansen beskæftigede sig også med forkøbsretten, og det ærede medlem kritiserede den meget stærkt, men sagde også — og vistnok flere gange — at en sådan statslig forkøbsret kunne give anledning til magtmisbrug. Det forekommer mig, at vi må have et rimeligt krav på, at det ærede medlem med eksempler illustrerer, hvorledes en forkøbsret af denne karakter kan give anledning til statsligt magtmisbrug.

Det interesserede mig, at det ærede medlem hr. Mose Hansen også motiverede sin uvilje mod forkøbsretten med en henvisning til, at den skabte højere priser. Jeg har bemærket mig, at andre modstandere af forkøbsretten benytter den stik modsatte motivering for deres modstand, nemlig at forkøbsretten som generelt fænomen vil lægge et pres på prisudviklingen og derigennem rejser problemet om ekspropriation. Begge dele er lige langt fra sandheden.

Jeg har dernæst et par bemærkninger at gøre til det ærede medlem hr. Thestrup. Jeg kunne måske indledningsvis sige til det ærede medlem, at jeg tror, det ærede medlem skal overveje — hvad jeg tidligere har nævnt for ham i forbindelse med disse problemer omkring forkøbsretten — om der ikke er noget, der taler for, at det ærede medlem studerer, hvad der egentlig skete, dengang vi fik den såkaldte fredsskovsforordning af 1805. Den indebar et meget voldsomt indgreb over for ejendomsretten, og den indebar ingen erstatningspligt. Hvis man ikke havde gennemført denne bestemmelse, havde vi ikke haft de skove i Danmark, vi har i dag. (Poul Møller: Da var der ingen grundlov!). Det kommer jeg til, ærede medlem. Jeg har blot villet nævne dette, fordi jeg synes, det er vigtigt, at det ærede medlem